

SZABAD A VÁSÁR!

PÁRATLAN OLDAL - LIX. évfolyam, 20. szám, 2015. május 15.

A régi időkben, úgy a XVI. században, a vasárnapi prédikáció végéig senkinek sem volt szabad semmit árúsítani, ennek betartását a főbíró szigorúan ellenőrizte. Az idegen iparosok (lásd ma multi cégek) versenye ellen a céheknek (lásd ma „hazai kisvállalkozások”) nagy befolyásuk volt a vásárok rendjének megállapítására. Idegen iparosnak és kereskedőnek csak országos vásár alkalmával volt szabad áruját a városban kirakni és eladni, de ha bevihette is az áruját a városba, a város lakói már hajnalban kirakhatták árujukat és szabadon kereskedhettek, míg az idegenek csak akkor, amikor a vásárt bizonyos formaságok között dobolással, zászló körülhordozásával publikálták, innen a kifejezés: szabad a vásár! (Az ezzel kapcsolatos információk megtalálhatók Kertész Manó *Szokásmondások* című könyvében, melyet 1985-ben a Helikon Kiadó jelentetett újra meg.)

Hát ez még hiányzik!